

hed, at intet Menneske vil finde, at deri er noget kunstnerisk udtrykt, og det var det, som Højesteret skønnede, jeg ved ikke med hvilken Ret, men jeg maa gaa ud fra, at Højesteret har Ret i, at den af Professor Krog tegnede Kaffekande, som er efterlignet af den sachsiske Fabrik, ingen kunstnerisk Værdi havde. Nu er min Paa-stand den, at hvorledes vi end forandre § 24, komme vi hverken til eller skulle komme til at beskytte en saadan Model som den, her har været Tale om, nemlig den ukunstneriske Model. Det er ganske udenfor min Agt at forsvare den tyske Porcelænsfabrik, jeg kender knap dens Navn, jeg ved ikke, om det staar trykt i Motiverne, jeg ved kun, at den havde Oplag af sine Genstande og lod dem sælge i København ganske aabenlyst, og heriblandt vare ogsaa Genstande, som vare paavirkede af, vare Efterligninger af den kgl. Porcelænsfabriks Arbejder.

Dette synes jeg tyder paa, at Porcelænsfabrikken ikke havde noget at skjule. Nu kan man nok tænke sig, naar Talen er om saa almindelige Bruggenstande som Assietter, Tallerkener, Kaffekander osv., at der stadigvæk rundt om i Verden finder Efterligning Sted, og at denne paa ingen Maade skal standses, saa længe den intet har at gøre med Kunst, i alt Fald ikke gennem dette Lovforslag. Vi vide alle, at man i Europa efterligner japanske Genstande i meget stor Udstrækning, og der har hidtil ikke været gjort Forsøg paa at standse denne ganske almindelige Efterligning. Kun naar man kommer til kunstneriske Arbejder, kunde der være Tale om at standse den efter Lov om Forfatter- og Kunstnerret, for saa vidt som Japan var indenfor Bernerkonventionen. Men jeg tror, at selv om jeg nu tager det ærede Medlems Indrømmelser op til Gode for mig, selv om altsaa det ærede Medlem giver mig Ret i, at det er bedst at tage andet Stykke med, og selv om det ærede Medlem ogsaa giver mig Ret i, at det er bedst at affatte § 24 noget anderledes end i Lovforslaget, ville vi dog ikke komme til absolut Ænhed, før jeg hører fra det ærede Medlem, at han er enig med mig i, at det er Kunstværker, absolutte Kunstværker og intet andet, som skulle beskyttes, men ikke, at enhver Bruggenstand, tegnet af en Kunstner, udgaaet fra en hvilken som helst Fabrik, kan eller skal beskyttes gennem Loven om Forfatter- og Kunstnerret.

Maa jeg sige, at efter den Udveksling af Betragtninger, som har fundet Sted mellem det ærede Medlem og mig, haaber

jeg, at han vil være enig med mig i, at dette Lovforslag bør henvises til et Udvalg. Jeg vil senere komme til at stille Forslag herom, hvis ingen anden vil gøre det, men jeg plejer jo ikke at være heldig med den Slags Forslag, man plejer jo sjældent at følge mig; hvad jeg meget godt kan forstaa. Maaske vil det ærede Medlem nu i dette Tilfælde støtte mig i saa Henseende.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg takker det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) for hans Tilslutning til Lovforslaget. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) mente, at Forslaget ingen Betydning vilde faa, idet Ordet „Kunstværk“, saaledes som det hedder i den nuværende Lov, eller, som det hedder i det her foreliggende Forslag, „enhver Art Kunstværk, derunder ogsaa Værker af anvendt Kunst, og hvad enten Gengivelsen forudsætter en mellemkommende kunstnerisk Virksomhed eller sker ad rent mekanisk eller kemisk Vej eller foretages i industrielt eller praktisk Ojemed“, vil komme til at betyde ganske det samme. Jeg er ingenlunde enig med det ærede Medlem deri og ligeledes absolut uenig med det ærede Medlem deri, at Højesterets Dom gik ud paa at afgøre, om den paagældende Kaffekande var et Kunstværk eller ikke, og at Højesteret afgav den Kendelse, at den intet Kunstværk var. Det hedder i Højesteretsdommen, at Sagens Afgørelse vil bero paa, om Modellen til nævnte Kande kan anses som et Kunstværk, der i Medfør af Lov af 19. December 1902 er beskyttet mod Efterligning. Saa nævnes den fra det kongelige Akademi for de skønne Kunster indhentede Erklæring, hvori det hedder, at de af den kgl. Porcelænsfabrik efter Professor Arnold Krogs Modeller fremstillede Porcelænsgenstande . . . — in casu medfølgende Kaffekande, som har været fremstillet i Akademiet — ere udførte med en saadan kunstnerisk Følelse og Indsigt, at denne Fabrikens Virksomhed med god Ret vil kunne betragtes som en Virksomhed af kunstnerisk Art“. Og dernæst udtales i Dommen: „I Mangel af udtrykkelig Hjemmel i Lov af 19. December 1902 findes det imidlertid betænkeligt under denne Ramme at henføre Industrigenstande, hvis Fremstilling — saaledes som Tilfældet er for den under nærværende Sag omhandlede Kaffekandes Vedkommende —, om den end sker med kunstnerisk Assistance, finder Sted til praktisk Brug og er beregnet paa